

Въ отговоръ на тази бълъжита рѣчь Негово Императорско Височество Великия Князь казалъ :

„Ваше Царско Височество!

„Императорътъ благоволи да даде ново свидѣтелство на благопожеланитѣ си чувства къмъ Ваше Царско Височество и къмъ ръководения отъ васъ български народъ. Н. Императорско Величество Височайше заповѣда, щото азъ, въ качеството на прѣдставителъ на Негово Величество Императора, и рускитѣ виши чиновне, като участници на славния походъ на 1877 г., и най-послѣ особенна депутация отъ нѣкои части на руската армия, въ редоветѣ на които българскитѣ ратници опълченци геройски се сражаваха за своята свобода, да дойдатъ въ България въ деня на 25 годишнината на праздненствата, безпримѣрни въ историята.

„Слѣдъ четвъртъ вѣкъ, изминатъ отъ онова врѣме, отъ ново се събиратъ тукъ рѣка за рѣка части отъ руската армия, заедно съ българската по-млада войска, но този пѣтъ изключително съ цѣль на мирни свещени тържества. Рускитѣ и български военни сили се съединиха да се помолятъ заедно за упокоение душата на незабравимия Царь-Освободителъ и на самоотверженитѣ паднали герои и да се помолятъ на Всевишния да подари по-нататъшно процвѣтяване на България, която е скъпа за сърдцето на моя Августейши господарь.

„Ваше Царско Височество,

„Въ блѣскави и сияющи цвѣтове Вие изобразихте картината на тежкитѣ години, въ които подъ ръководството на рускитѣ инструктори се развиха военнитѣ сили на Княжеството. Мене се падна случай да се убѣдя прѣзъ тия дни въ блѣскавитѣ качества на повѣрената Вамъ българска армия, храняща завѣта на своитѣ руски наставници. Отъ Височайшето